

Indledning

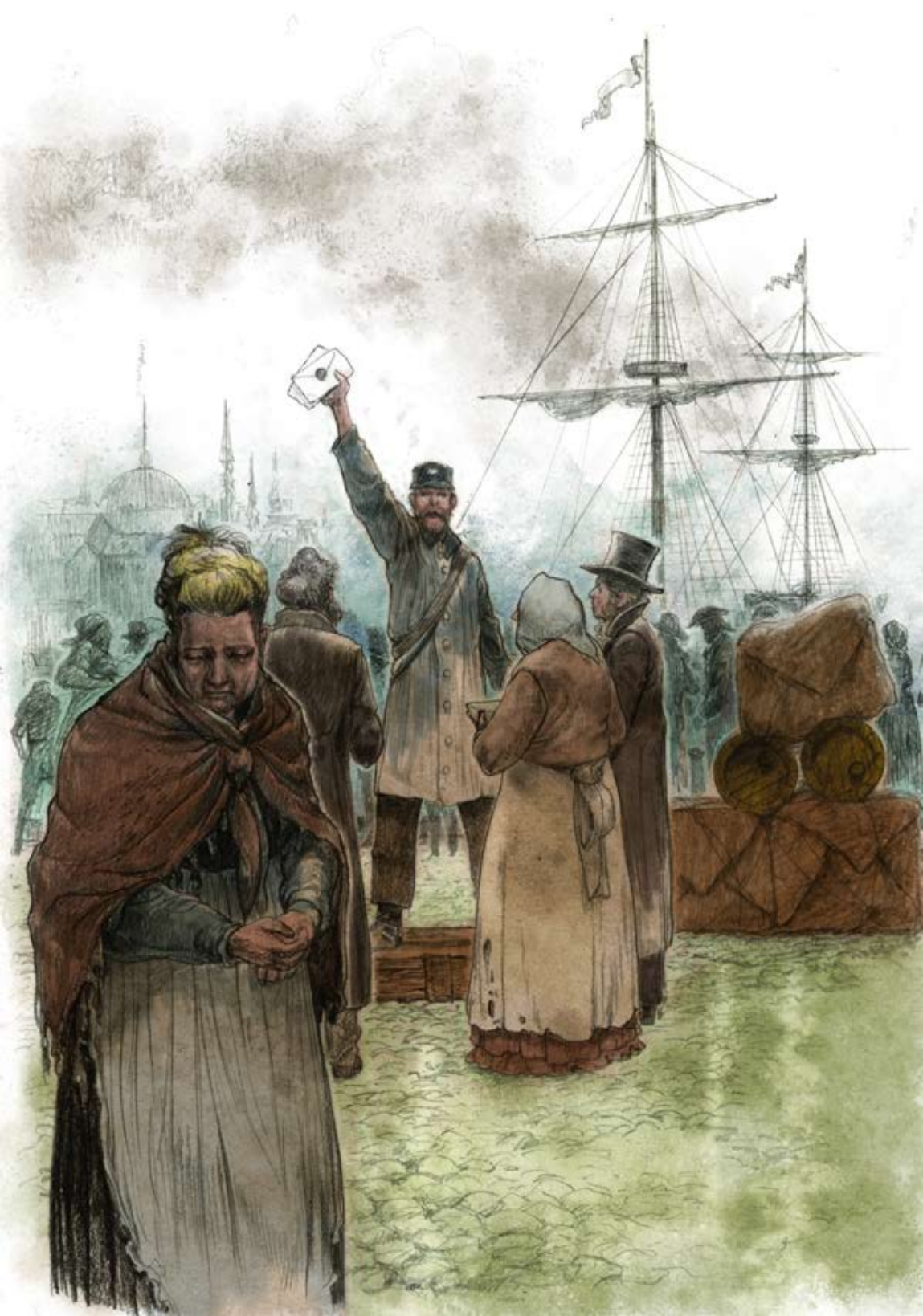
Denne bog handler om en ung dansk mand. Hans navn er Wulff Joseph Wulff. I 1836 drog han til Guldkysten i Vestafrika. Han ville prøve lykken i den danske koloni.

Dengang tænkte folk anderledes, end vi gør i dag.

Europæerne brugte ord, som ikke længere bruges. De opførte sig på en anden måde. Mange af dem følte sig bedre end folk i Afrika. Nogle handlede med slaver, selv om det var blevet forbudt.

Wulff skrev dagbog. Han sendte breve hjem til sin familie.

Historien her er fortalt ud fra det, han skrev.

Venter på brev

Året er 1843. Det er forår i Danmark.

København er rigets hovedstad. Det er en fæstningsby. Bag voldene ligger kongens slot Amalienborg. Her bor Christian 8. Han har været landets konge i fire år.

Hovedstaden har omkring 120.000 indbyggere.

De fleste lever et fattigt liv. Men nogle få bor i fine palæer. Deres rigdom er skabt ved handel. Med slaver, sukker og varer fra fjerne kolonier*.

København er centrum for handel.

Byen har Nordens største havn. Her er travlhed. Og meget at se på. Især når en stor fregat står ind fra Sundet og lægger til kaj.

---

* Omkring 1840 har Danmark disse kolonier: Trankebar på Indiens østkyst, Guldkysten (kaldes også Dansk Guinea) i Vestafrika, De Vestindiske Øer i Caribien (de danske øer er: Sankt Croix, Sankt Thomas og Sankt Jan) samt Grønland, Færøerne og Island.

Mange unge får lyst til at rejse ud, når de hører om eventyr fra fjerne lande.

Vinteren er slut.

For to dage siden ankom fregatten *Antonette*. Det er årets første skib fra kolonierne.

Antonette har været ude på en lang rejse. Sidste år sejlede skibet til Kina. På vejen hjem har det besøgt den danske koloni ved Guldkysten.

Nu ligger *Antonette* ved toldboden. Skibet er lastet med silke, porcelæn og te.

Arbejderne er i gang med at losse. Alt skal ind i det store pakhús.

I København skal varerne sælges. Og ud i butikkerne.

Inden længe skal skibet gøres klar til et nyt togt.

Der er også andet med skibet.

Breve!

Breve til familie og venner fra danskere på Guldkysten.

Breve er den eneste form for kontakt. Men de kan være længe undervejs. Nogle gange helt op til et år.

Forliser et skib går brevene tabt.

Alle de breve, som *Antonette* bragte med, er i god behold.

I København har posten delt dem ud. Mange glæder sig over at høre nyt fra fjerne lande.

Men i én familie er der ingen glæde. Til dem var der intet brev.

Fruen i huset hedder Henriette. Hendes bror Wulff arbejder i den danske koloni på Guldkysten. Her har han været i seks år.

Der er gået 14 måneder, siden de sidst hørte fra ham.

Henriette har ventet utålmodigt.

Nu er hun urolig. Hendes forældre er bekymrede.

Hvad er der sket med Wulff?

Hvorfor skriver han ikke?

Lever han? Er han syg? Eller død?